

Beiträge zur Impfung der Robinie mit Bacillus radiceicola. Von vitéz Dr. *R. Bokor*.

Auszug erfolgt mit dem Schlussteil der Abhandlung.

*

Contribution à la vaccination des robiniers avec Bacillus radiceicola, par le Dr vitéz *R. Bokor*.

Le résumé sera donné à la fin du mémoire.

*

Contribution to inoculation of locust with Bacillus radiceicola. By vitéz Dr. *R. Bokor*.

Summary wil be published with the last instalment.

Az erdész és a vadász.Írta: **Dietl Agoston,**

a „Nemzeti Vadászati Végdegylet“ volt ügyv. alelnöke.

A fenti cím alatt a Nimród Vadászujság f. évi április 10.-i számában ifj. *Esterházy* László gróf tollából, egy cikk jelent meg, amelyre a köz érdekében is, felelni szeretnék. Én azonban gr. *Esterházy* cikkének, inkább azt a címet adnám, hogy: „*A szakember és a sportember*“.

Abban igaza van a szerzőnek, hogy: „A régi világban megértő, jó testvérek voltak“. Igen ám, de a régi jó békevilágban nem voltak a vadászat terén olyan rendellenes állapotok, mint most nálunk és semmi ok nem volt arra, hogy az erdész és a vadász — jobban mondva a vadászati szakember és a vadász-sportember — egymással meg ne férjenek.

Mindenekelőtt azonban tegyünk különbséget! Kiket kell egy kulturállamban vadász-szakembereknek tartanunk és kiket értünk a „vadász“ gyűjtőnév alatt?

Vadász-szakembereknek azokat az egyéneket kell hivatalosan elismernünk, akik a vadászattal hivatásuknál fogva is foglalkoznak és a vadászat tudományát az erdőmérnöki főiskolán elméletileg a további életben pedig, gyakorlatilag is, elsajátították és így megfelelő képesítéssel rendelkeznek.

A vadász-sportemberek azonban a vadászattal főleg mint sporttal foglalkoznak. Ezért sok, gazdaságilag ellentétes nézet forog fenn a vadász-szakember és a vadász-sport-

ember között. Elismerem, hogy nem minden erdőmérnök egyszermind képzett vadász-szakember is, mert nem lehet minden orvos sem belgyógyász, gége- és szemspecialista, vagy operatőr.

Az erdőmérnöki tudomány annyi különleges szakismeret összessége, hogy ezek mindegyikében, az egyén külön-külön képezi ki azután magát az életben és így vannak az erdőmérnöki karban, külön erdőrendezők, erdőtenyésztők, gátépítők és vannak különleges vadászati szakemberek is. Ezeket a vadász-szakembereket egy kultúrállamban félretolni és mibe sem venni nem lehet. A világon mindenütt, *ahol igazán a vadászat érdekeit nézik, a vadászat országos ügyeit, erdész-szakemberek intézik.*

Mert ez főleg az erdőknek a szakszerű fenntartása, nemkülönben a vadnak megfelelő tenyésztése érdekében szükséges.

És itt, főleg a nagyvad tenyésztésére gondolok, amely az erdőben él, amelyeknek tehát az erdő a létfeltétele. A mezei vad, a szükséges táplálékát, könnyen megtalálja, túlszorodását is könnyebben meg lehet akadályozni és szabályozni. A mezőgazdasági terményekben okozott károk is csak egy évre hatnak ki. A nagyvad azonban a faállományban, évekre menő és alig felbecsülhető károkat is okozhat.

Az erdész-szakember jeligéje: *„Ne sok vadat, de jó vadat tenyészünk!”* És csak annyit, amennyit a területünkön bő táplálékkal el is tudunk látni. Mert ha túlzásba megyünk, akkor a vadgazdaság — az erdőnek és a mezőnek de magának a vadnak is — csak kárára lehet.

A vadász-szakember tehát tiltakozik az olyan vadtenyésztés ellen, jobban mondva vadszaporítás ellen, amelynek csak az lehet a következménye, hogy előbb az erdőt etetjük fel a vaddal, utána pedig a vadállományunk is tönkre megy.

Ha már most arról van szó, hogy a vadászat országos ügye és irányítása nem az erdészeti szakemberek, de a vadász-sportemberek kezébe kerül, *úgy kell, hogy álljon a harc.*

Hogy találó hasonlaltal éljek, az erdészet, egyszersmint lakáshivatala is a fővadnak, ahol a kellő számú lakásigazolványok kiutalását csak azok a szakemberek végezhetik, akik egyúttal tisztában vannak azzal is, hogy mennyi lakosztály áll rendelkezésre.

Nagymagyarországon, ahol egyedül az államnak kb. 3,000.000 kat. hold erdeje volt, még megengedhettük magunknak azt a luxust, hogy a nagyvad kedvéért, imitt-amott feletettük az erdőt, de méltóztassék tudomásul venni, hogy Csonkamagyarországon erre a fényűzésre nem maradt elegendő erdő! A magyar gazdasági élet mai tőkeszegénysége mellett nem engedhető meg, hogy kellő szakképzettséggel nem bíró egyéneket bocsássunk a közgazdaságnak erre a területére.

Ha tehát abban a kérdésben kell döntenünk, hogy képesítés alapján álljunk-e, vagy nem, akkor azokat a nyugati államokat nézzük, ahol hasonló viszonyok vannak.

Vadász-sportembertől hallottam azt a téves megállapítást, hogy hiszen a vadászat manapság már többet jövedelmez, mint az erdő!

Nos, ebből a megállapításból is látni már, hogy ezek az urak mennyire nincsenek tisztában a helyzettel!

Békében, igenis az állami erdők, átlagban és kat. holdankint, csak 0.80 ar. koronát jövedelmeztek, tehát az államnak a három millió kat. hold erdeje, alig jövedelmezett tisztán többet 2,400.000 ar. koronánál.

Ezzel szemben manapság, Csonkamagyarországon vannak jól kezelt magánuradalmak, ahol az erdő kat. holdankint 20—30 pengő tiszta jövedelmet is hoz, és ahol ennek ellenére, minden évben igen erős szarvasbikákat is lőnek. Persze, ezekben az uradalmakban a vadállomány szabályozása is kizárólag az erdészet hatáskörébe tartozik és a birtoikos — abba nem szól bele.

Mert úgy van, hogy a sport-vadászok, főleg a vadnak a lelövésével foglalkoznak, tehát minél többet akarnak lőni és ebből kifolyólag tenyészteni is. Az erdész-szakember azonban azt tartja, hogy csak bizonyos határig mehetünk a tenyésztéssel, de tovább nem. Kérdem, kinek van igaza

ebben a kérdésben, a sport-vadásznak-e, vagy a szakember-vadásznak?

Nálunk, a bajoknak az a végső oka, hogy a szaktudással szemben nincs meg a kellő megértés, aminek sokszor vallja a közérdek is jelentős kárát.

A leghatározottabban tagadom, hogy a vadászat kívánalmái nem volnának összhangba hozhatók az erdészet érdekeivel, illetőleg, hogy azokkal csak ellentétben állanának.

A vadászat érdekei, igenis mindenütt ellentétben állnak az erdészettel ott, ahol az erdész a fától nem látja a vadat és az erdészet érdekei mindenütt ellentétesek a vadászattal, ahol a vadász-sportemberek, a vadtól nem akarják meglátni az erdőt.

Hogy tehát — úgy mint a régi jó világban volt — ismét jó testvérek lehessünk, az okokat kell megszüntetni és akkor az okozatok önmaguktól is megszűnnek.

Arra kérem tehát ifj. *Esterházy* László gróf Úr Öméltóságát, hasson egész tekintélyével és befolyásával oda, hogy ebben az országban a vadászat terén is egyszer már kultúrállamhoz illő állapotok legyenek! Akkor meg fog szünni önmagától minden, ami a háború utáni időszakban a vadász-szakembert és a vadász-sportembert, egymástól elidegenítette!

Adja Isten, hogy így legyen!

*

Forstmann und Jäger. Von A. Dielt.

Gesunder Wald ist Vorbedingung für einen gesunden Wildstand, die Leitung des Jagdbetriebes muss also unbedingt dem Forstmann anvertraut werden; dies ist der einzige Weg den künstlichen Gegensatz zwischen Forstwirtschaft und Jagd zu beseitigen.

*

Sylviculteurs et chasseurs, par A. Dielt.

L'équilibre de la forêt et du gibier n'est assuré que si le sylviculteur a la haute main dans l'organisation de la chasse.

*

Forester and Huntsman. By A. Dielt.

The balance between forest and game stand can be secured only, if the management of hunting is also entrusted to the forester.